

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/522/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413225198
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1413225198.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci navrhovateľa: Wüstenrot poisťovňa, a.s., Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, zast. Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom, Michalská 9, Bratislava, proti odporkyni: U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/X, F., korešpondenčná adresa R. E. XXXX/XX, F., zast. K.. H. V.I., W.. XX.XX.XXXX, F. F. XXXX/X, F., korešpondenčná adresa, R. E. XXXX/XX, F., o zaplatenie 43,36 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 1. júla 2015 č.k. 4C 141/2014-86 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v trovách jeho právneho zastúpenia vo výške 20,03 eur k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 8,10 eur, a náhradu trov konania vo výške 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 118,56 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a vzájomný návrh odporkyne o určenie neplatnosti poisťnej zmluvy zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania od odporkyne domáhal zaplatenia sumy 43,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 43,36 eur od 23.04.2012 do zaplatenia titulom nezaplateného poisťného za obdobie od 22.12.2011 do zániku poisťnej zmluvy, teda do 22.04.2012, keď tvrdil, že s odporkyňou uzatvoril dňa 22.06.2011 poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla odporkyne (ďalej len „poisťná zmluva“), pričom poisťná zmluva zanikla dňa 22.04.2012 z dôvodu nezaplatenia poisťného. Odporkyňa s návrhom nesúhlasila, keď poukázala na to, že dlžnú sumu zaplatila dňa 19.05.2014, a počas konania tiež tvrdila, že vozidlo bolo nepojazdné, že vozidlo predala, že odstúpila od zmluvy, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný, pretože od nej rovnakú pohľadávku vymáhala aj spol. Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., a napokon podala v konaní vzájomný návrh, ktorým sa domáhala určenia, že poisťná zmluva je neplatná, tvrdiac, že nemá potrebné náležitosti. Navrhovateľ v súvislosti s tvrdeniami odporkyne poukázal na to, že mu prepis vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia, neoznámila, a že na tieto tvrdenia neunesla dôkazné bremeno, rovnako nepreukázala účinnú výpoveď z poisťnej zmluvy, a v súvislosti s jeho aktívnou legitimáciou a spol. Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., uviedol, že jej pohľadávku nepredal, a že táto spoločnosť pre neho len zabezpečovala mimosúdne vymáhanie pohľadávky a zasielala predžalobné výzvy. Vzájomný návrh odporkyne nepovažoval za dôvodný s poukazom na to, že

písomná poisťná zmluva má všetky zákonom predpísané náležitosti. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 4C 141/2014-60 zo dňa 25.02.2015, právoplatným dňa 16.04.2015, konanie v časti o zaplatenie istiny 43,36 eur zastavil, a predmetom konania zostalo zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 43,36 eur od 23.04.2012 do dňa zaplatenia (21.05.2014), teda suma 8,10 eur.

Vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ v zastúpení zástupcom V. Y. (získateľské č. zástupcu XXX-XXXX) a odporkyňa uzatvorili dňa 22.06.2011 poisťnú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla odporkyne zn. C. XX M., X.: F., so začiatkom poistenia dňa 22.06.2011 o 15:00 h na dobu neurčitú, v ktorej sa odporkyňa zaviazala uhrádzať ročné poisťné formou štvrtročných splátok vo výške 32,25 eur, a následné poisťné poštovou poukážkou, pričom z poštového peňažného poukazu „U“ vyplynulo, že dňa 22.06.2011 uhradila na účet navrhovateľa sumu 32,25 eur s priradeným variabilným symbolom, uvedeným v poisťnej zmluve. Navrhovateľ oznámil odporkyňi listom zo dňa 17.05.2012 zánik poistenia ku dňu 23.04.2012 z dôvodu neplatenia poisťného v zákonnej jednomesačnej lehote a vyzval odporkyňu na úhradu 43,36 eur. Z výpisu z inkasného účtu ustálil, že odporkyňa uhradila poisťné v dohodnutej výške za obdobie len do 22.12.2011, ďalšiu splátku poisťného už neuhradila, a preto jej vznikol nedoplatok za obdobie od 22.12.2011 do zániku poisťnej zmluvy (do 22.04.2012) vo výške 43,36 eur, pozostávajúci z jednej splátky poisťného za obdobie od 22.12.2011 do 22.03.2012 vo výške 32,25 eur a bežného poisťného za 31 dní do zániku poistenia (do 22.04.2012) vo výške 11,11 eur.

Vec posúdil právne podľa ust. § 37 ods. 1 a 2, § 38, § 39, § 517 ods. 2 § 788 ods. 1 a 2, § 796 ods. 1 a 2, § 801 ods. 2, a § 803 ods. 1 Obč. zák., a § 9 ods. 4, a § 11 ods. 11 zák. č. 381/2001 Z.z., a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný dôvodne, a vzájomný návrh odporkyne je nedôvodný. Podrobne vysvetlil, kedy je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka právny úkon neplatný. Uviedol, že pri poisťnej zmluve je potrebná písomná forma, čo bolo v danom prípade dodržané, a že ust. § 788 Obč. zák. vymedzuje jej ďalšie náležitosti, ktorých nedostatok však nie je sankcionovaný neplatnosťou. Skonštatoval, že význam zmluvy je nespochybniteľný, nakoľko zmluvné strany uzatvorili zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorej predmetom bolo poistenie motorového vozidla odporkyne zn. C., X.: F., pričom bolo dojednané ročné poisťné s výslednou výškou štvrtročnej splátky 32,25 eur. Poukázal na to, že nepochybnosť uzavretia zmluvy vyplýva aj z ďalšieho konania odporkyne, ktorá navrhovateľovi platila poisťné vo výške a na variabilný symbol, uvedený v poisťnej zmluve. Vyhodnotil, že z tohto jej konania nevyplýva, že by poisťnú zmluvu neuzavrela slobodne a vážne, alebo že by pri jej uzavretí konala v omyle alebo tiesni. Z poisťnej zmluvy tiež nevyplýva, že by sa týmto úkonom mal zastrieť iný právny úkon, že by jej predmetom bolo nemožné plnenie, alebo že by svojím obsahom či účelom odporovala zákonu, obchádzala ho, alebo že by sa priecila dobrým mravom. K odporkyňou vnesenej námietke spôsobilosti zmluvných strán na tento úkon, uviedol, že je nepochybné, že právny úkon ako poisťiteľ uskutočnil navrhovateľ, ktorý je aj uvedený v hlavičke predmetnej zmluvy, a za ktorého tento právny úkon urobila a podpísala osoba na to splnomocnená, čo vyplýva z v zmluve uvedeného čísla zástupcu. Z týchto dôvodov vzájomný návrh odporkyne zamietol. Mal potom za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 22.06.2011 platne uzatvorená poisťná zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom zmluvné strany sa dohodli na úhrade poisťného so štvrtročnými splátkami vo výške 32,25 eur, a keďže odporkyňa poisťné nezaplatila do jedného mesiaca od dátumu splatnosti (t.j. od 22.03.2012), poistenie zodpovednosti za škodu na základe ustanovenia § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z. zaniklo pred koncom poisťného obdobia, a to dňa 22.04.2012, v dôsledku čoho vznikol navrhovateľovi nárok na pomernú časť poisťného ku dňu zániku poistenia. Keďže odporkyňa zaplatila navrhovateľovi dlžnú sumu až dňa 21.05.2014, dostala sa s plnením dlhu od 23.04.2012 do omeškania, a preto navrhovateľovi podľa ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nar. č. 87/1995 Z.z. priznal nárok na úhradu úrokov z omeškania vo výške 8,10 eur.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku, a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 118,56 eur podľa ust. § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za štyri úkony právnej služby v základnej sadzbe tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby 16,60 eur (prevzatie a príprava, podanie návrhu na súd, čiastočné späťvzatie návrhu, a vyjadrenie k vzájomnému návrhu odporkyne) s režijným paušálom 2x 7,81 eur a 2x 8,39 eur a 20 % DPH.

Proti tomuto rozsudku podala odporkyňa včas odvolanie, a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, alebo zmeniť a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť a určiť neplatnosť poisťnej zmluvy. Poukázala na to, že už v odpore proti platobnému rozkazu žiadala o ustanovenie advokáta na poskytnutie právnej pomoci ako protiváhu k tomu, že aj navrhovateľ je zastúpený advokátom. Mala za to, že z úradnej moci mala mať potom aj ona určeného advokáta. Zdôraznila, že počas konania namietala nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa, a preto mal súd prvého stupňa podľa jej názoru povinnosť skúmať jednak platnosť poisťnej zmluvy, a tiež, či bola žalovaná pohľadávka odstúpená firme Intrum Justitia Slovakia s.r.o., ktorá ju ako prvá oslovila plniť. Uviedla, že vo vzájomnom návrhu sa domáhala určenia, že poisťná zmluva je neplatná, nakoľko porovnaním s inými poisťnými zmluvami od rôznych poisťovní zistila, že poisťná zmluva nemá predpísané náležitosti, nie je jednoznačný a presne definovaný predmet, čas a cena, nie je podpísaná konateľom a pri podpise nie je pečiatka ani pripojené splnomocnenie pre pracovníka, ktorý ju uzatvoril. Mala za to, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie na pojednávaní dostatočne neodôvodnil, keď ho odôvodnil len tým, že plnila. V tejto súvislosti uviedla, že plnila v omyle z neplatného právneho úkonu.

Navrhovateľ odvolanie nepodal, a vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporkyne žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne a právne správny potvrdiť, a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 20,03 eur. Zopakoval, že poisťná zmluva zo dňa 22.06.2011 má všetky zákonom predpísané náležitosti, je vyhotovená v písomnej forme, a odporkyňa na jej základe uhradzovala poisťné, preto jej dodatočné tvrdenia o neplatnosti poisťnej zmluvy považoval za účelové a irelevantné.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie odporkyne podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi, týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o navrhovateľom uplatňovanom nároku a o vzájomnom návrhu odporkyne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody napadnutého rozsudku opakovať, v ďalšom na ne poukazuje.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vzhľadom na účastníkmi navrhnuté a vykonané dokazovanie riadne a dostatočne zistil skutkový stav veci v zmysle ust. § 153 ods. 1 O.s.p. Vec aj správne právne posúdil, keď aplikoval a správne vyložil ustanovenia Občianskeho zákonníka ohľadom odporkyňou namietanej neplatnosti zmluvy, ňou tvrdeného konania v omyle, ako aj ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré aplikoval v súvislosti so žalovaným nárokom navrhovateľa. Odporkyňa vo svojom odvolaní len zopakovala všetky svoje tvrdenia, už uvedené v konaní pred súdom prvého stupňa, pričom neuviedla žiadnu relevantnú argumentáciu, s ktorou by sa nebol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil tak, ako to má na mysli ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keď sa v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné.

So všetkými závermi, ku ktorým súd prvého stupňa vo svojom rozsudku dospel, sa odvolací súd stotožnil, a osobitne so záverom, že poisťná zmluva a povinnom zmluvnom poistení

zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bola medzi účastníkmi konania uzavretá platne. Odvolací súd mal zo spisu preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dňa 22.06.2011 poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorej predmetom bolo poistenie motorového vozidla odporkyne zn. C., X.: F. XXX S., pričom bolo dojednané ročné poistné, splatné štvrťročnými splátkami vo výške 32,25 eur, s výsledným ročným poistným za poistenie zodpovednosti vo výške 4x 32,25 eur, so začiatkom poistenia dňa 22.06.2011 o 15:00 h. Poistná zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, je z nej zrejmé, že ju uzavrela odporkyňa ako poistník a zároveň držiteľ poisteného vozidla, ktoré je tiež riadne identifikované, a navrhovateľ (zastúpený zástupkyňou V. Y., získaťské č. XXX-XXXX) ako poisťovateľ, výška ročného poistného a spôsob jeho platenia, je datovaná a podpísaná. V konaní bolo tiež preukázané, že odporkyňa poistné platila v dohodnutej výške a na variabilný symbol, uvedený v poistnej zmluve. Nemôže preto obstať argument odporkyne, že poistné plnila v omyle. Z konania odporkyne, preukázaného v konaní pred súdom prvého stupňa nevyplýva, že by zmluvu neuzatvorila slobodne a vážne, alebo že ju uzavrela v omyle alebo tiesni. Naopak, ustanovenie § 3 zákona č. 381/2001 Z.z. odporkyňu ako vlastníčku a držiteľku motorového vozidla ukladá povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a odporkyňa uzavretím zmluvy s navrhovateľom riadne splnila svoju zákonnú povinnosť, a podľa riadne uzavretej zmluvy aj plnila dohodnuté splátky ročného poistného až do času, keď splátku splatnú dňom 22.03.2012 nezaplatila. Ak potom súd prvého stupňa vzájomný návrh odporkyne o určenie neplatnosti poistnej zmluvy zamietol, rozhodol správne. Správny je aj jeho záver o dôvodnosti návrhu navrhovateľa, keďže v konaní bolo preukázané, že odporkyňa platnou zmluvou dohodnuté poistné nezaplatila do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti (od 22.03.2012), dôsledkom čoho poistenie zodpovednosti za škodu zaniklo pred koncom poistného obdobia dňa 22.04.2012. Navrhovateľovi tak vznikol nárok na pomernú časť poistného do zániku poistenia. Keďže odporkyňa zaplatila navrhovateľovi dlžnú sumu vo výške 43,36 eur na jeho účet až dňa 21.05.2014 (po začatí konania), dostala sa s plnením do omeškania, a navrhovateľovi vznikol nárok na úroky z omeškania odo dňa 23.04.2012 do 21.02.2015 vo výške 9 % zo sumy 43,36 eur, teda vo výške 8,10 eur, a preto, ak súd prvého stupňa odporkyňu zaviazal na zaplatenie 8,10 eur, rozhodol správne. Tieto závery súdu prvého stupňa navyše odporkyňa v odvolaní ani nespochybnila.

Ak odporkyňa v odvolaní tvrdila, že žiadala o ustanovenie advokáta, a keďže jej nebol ustanovený, boli jej ústavné práva porušené, odvolací súd sa s jej námietkou nestotožnil. Z predloženého spisu zistil, že odporkyňa v odpore proti platobnému rozkazu skutočne požiadala o ustanovenie advokáta. Súd prvého stupňa ju preto správne výzvou zo dňa 14.07.2014 vyzval, aby s poukazom na ust. § 30 a § 138 O.s.p. dokladovala pomery potrebné na posúdenie predpokladov pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, aby ju mohol, ak by spĺňala podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, odkázať v zmysle ust. § 30 O.s.p. na Centrum právnej pomoci. Spolu s touto výzvou jej zaslal aj tlačivo pre dokladovanie pomerov. Výzvu na dokladovanie pomerov prevzala odporkyňa osobne dňa 19.07.2014, avšak v lehote stanovenej súdom (ani doposiaľ) nedokladovala svoje pomery, a teda súd prvého stupňa nemal preukázané, že sú u nej splnené predpoklady na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, a nemohol ju ani odkázať v zmysle ust. § 30 O.s.p. na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o ustanovenie advokáta. Keďže odporkyňa si nespĺnila svoju povinnosť a nedokladovala svoje pomery, súd prvého stupňa postupoval správne, keď ju na Centrum právnej pomoci neodkázal. Postup súdu prvého stupňa v súlade so zákonom nemohol mať preto za následok porušenie akýchkoľvek práv odporkyne. Ani námietka odporkyne, že súd prvého stupňa mal povinnosť skúmať, či bola pohľadávka navrhovateľa odstúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, neobstojí, nakoľko navrhovateľ postúpenie pohľadávky poprel, a odporkyňa neprodukovala v konaní žiaden dôkaz, ktorý by podporoval jej domnienku o postúpení pohľadávky, a táto teda nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že súd nemá povinnosť sám vyhľadávať dôkazy, keďže povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť zaťažuje účastníkov konania. Ak potom odporkyňa tvrdila, že navrhovateľ nie je v konaní aktívne legitimovaný, pretože žalovanú pohľadávku postúpil na iný subjekt, bolo na nej, aby svoje tvrdenia preukázala dôkazmi. Nakoľko však žiadny dôkaz nepredložila, možno uzavrieť, že na svoje tvrdenia neunesla dôkazné bremeno.

Odvolací súd považuje za potrebné tiež uviesť, že odporkyňa vo svojom odvolaní už len zopakovala svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi v odôvodnení svojho rozhodnutia aj vysporiadal, a poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto

jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. Obsah odvolania odporkyne nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, z ktorého potom vychádzalo aj jeho právne posúdenie veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami, a ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov. V posudzovanom prípade s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia napadnutého rozsudku, považuje odvolací súd skutkové zistenia súdu prvého stupňa za úplné a ich právne posúdenie súdom prvého stupňa za správne.

Po preskúmaní výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania tak, že odporkyňa uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eur, a v trovách jeho právneho zastúpenia vo výške 118,56 eur, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je i v tejto časti správny. Nakoľko odporkyňa ohľadom výroku, ktorým bola zaviazaná na zaplatenie náhrady trov konania navrhovateľovi v odvolaní ničím neargumentovala, a nenamietala ani právne posúdenie ani výšku odporcovi priznaných trov, obmedzí sa odvolací súd len na konštatovanie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa i v tejto časti. I keď mal súd prvého stupňa na rozhodnutie o trovách konania popri ust. § 142 ods. 1 O.s.p. aplikovať aj ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., pri plnom úspechu navrhovateľa v konaní, táto skutočnosť nemá vplyv na správne vypočítanú a navrhovateľovi priznanú výšku trov, ktorá je v súlade s výškou účelne vynaložených trov na jeho právne zastúpenie.

Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi priznal ich náhradu, spočívajúcu v trovách jeho právneho zastúpenia vo výške 20,03 eur za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to vyjadrenie k odvolaniu (16,60 eur + 8,39 eur režijný paušál + 20 % DPH). Viazaný návrhom navrhovateľa zaviazal odporkyňu na náhradu jeho trov len v požadovanej výške 20,03 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.